

[Stærmose.]

Hjemmeværnet indgaar som et Led i vor almindelige Forsvarsordning, og hvor man derfor ikke kan opretholde Frivilligheden, men ogsaa maa finde frem til en Form for Værnepligt inden for Hjemmeværnet.

Med Hensyn til de nordiske Opgaver ligger det klart for mit Parti, at Bestræbelserne for at naa frem til fælles Statsborgerret og til Norden som et fælles Arbejdsmarked bør støttes saa energisk som muligt.

Paa det forfatningsmæssige Omraade har vi udtalt os før, og vi gør det ved denne Lejlighed igen, for et Etkammersystem, for Afskaffelse af Landstinget, for 21 Aars Valgretten. Naar Grundlovsændringen skal gennemføres, vil vi ogsaa gøre et Arbejde for at faa indføjet Retten til Arbejde blandt de borgerlige Rettigheder. Jeg skal senerehen komme lidt nærmere ind paa dette Spørgsmaal.

Det er en meget uheldig Tilstand, at vi i denne Vinter og maaske endnu længere frem i Tiden skal forhandle med et Landsting, hvis Mandater delvis er fremkommet ved et Valg afholdt under ulovlige Former. Vi ser ogsaa frem til Kommunevalget i det kommende Foraar og vil der være parate at gaa ind for en 21 Aars Valgret allerede ved dette Kommunevalg.

Vi skal ikke være utidigt nysgerrige, men det vilde have været meget interessant, om Regeringens Programmerklæring havde talt noget klarere om, hvordan Regeringen tænker sig at paavirke Indkomstfordeling og Beskæftigelse bl. a. ved Valutapolitikken. Vi er enige med Professorudvalgets Flertal, hvortil den højtærede Finansminister jo hører, i den Anskuelse, at Sterlingkursen bør lægges op i samme Niveau som før Krigen. Valutakursen maa tilpasses til Omkostningsudviklingen. Saa vidt det kan bedømmes, er Lønningerne her i Landet steget i samme Omfang som i England, og Omkostningerne pr. produceret Enhed, pr. produceret Stykke eller kg er antagelig steget stærkere her i Landet end i Udlandet, da vi næppe har kunnet følge den tekniske Udvikling i England og U. S. A. Derfor maa Kurspolitikken anvendes for at genoprette et rimeligt Konkurrenceforhold paa lidt længere Sigt udadtil. Under Bretton-Wood-Overenskomsten, som vi vel ogsaa fra dansk Side skal ratificere, og sikkert i denne Samling, skal vi give Afkald paa nogen Handlefrihed med Hensyn til Kronekursen, og da vi allerede nu har en tre Maaneders Opsigelsesfrist paa Betalingsoverenskomsten med Storbritannien, maa Re-

geringen vel i en ret nær Fremtid sige noget om den Valutapolitik, der bør følges. Vi er rede til at støtte Professorudvalgets Flertal og altsaa den højtærede Finansminister, og vi haaber ogsaa Regeringen, paa dette Omraade.

Den højtærede Statsministers Programmerklæring indeholdt en Udtalelse om, at man i det lange Løb ikke kan basere den offentlige Husholdning paa betydelige Driftsunderskud. Jeg skal ikke rette stærke Angreb paa den Betragtning, men da adskillige af Venstres Kandidater i Valgkampagnen har behandlet de offentlige Budgetter ud fra noget antikverede Synspunkter, maa jeg alligevel tage Anledning af den højtærede Statsministers Udtalelse til nogle faa Bemærkninger.

Jeg har paa Vælgermøder hørt Venstrekandidater tale om Statens Husholdning paa akkurat samme Maade, som det var de paagældendes private Husholdning, det drejede sig om. Naturligvis maa man anvende en vis pædagogisk Klarhed, naar man skal tale om Finanspolitik. Men Forenklingen kan dog overdrives. Disse Venstrekandidater har talt om, hvordan der skal spares i daarlige Tider, hvordan Underskud er en saare frygtelig Ting, at der maa skabes Balance, Udgifterne maa bringes ned og Livremmen ind o. s. v. Alt dette har man kunnet høre ved Vælgermøder i den Egn, hvor jeg særlig har haft mit Arbejde. Den højtærede Finansminister faar forhaabentlig Lejlighed til at udøve nogen Oplysningsvirksomhed over for sine Medkandidater i de kommende Aar, saaledes at disse antikverede Synspunkter kan trænges noget længere tilbage inden for Venstre, end det allerede er sket. Den højtærede Finansminister har for nylig skrevet et Par meget klare Kronikker i „Jyllandsposten“ om Forholdet mellem Statens Finanser og Beskæftigelsen og har ganske ypperligt og paa en udmærket Maade elementært gjort Rede for Nødvendigheden af en Langtidspolitik med højere Skatter end øjeblikkeligt paakrævet under gode Konjunkturer og for Nødvendigheden af at kunne opretholde Udgifterne i daarlige Tider uden Forhøjelse af forbrugshemmende Skatter. Den højtærede Minister konkluderede i disse Artikler i, at en saadan Langtidspolitik forudsætter en høj politisk Kultur hos Vælgerne. Det er et Synspunkt, vi kan slutte os til, og jeg vil ønske, at Finansministerens Kulturspredning fandt Vej fra „Jyllandsposten“ ind i Venstrepressen, hvor man ogsaa trænger til den oplyttende Opgave at højne Vælgerne Kultur.